

عنوان مقاله:

شناسایی عوامل مدیریت بهینه بحران آب

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی سامانه های سطوح آبیگر باران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

کاظم محمدی - دانشجوی ترم آخر کارشناسی ارشد سازه ه های هیدرولیکی دانشگاه خاوران مشهد

محمدی علی محمدی - کارشناس ارشد مهندسی کشاورزی سازمان جهاد کشاورزی خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

ایران به عنوان یکی از کشورهای خشک منطقه خاورمیانه در مقایسه با متوسط جهانی، میزان بارندگی آن کمتر از یک سوم و تبخیر آن حدود سه برابر متوسط جهانی است. در ایران به طور متوسط از هر مترمکعب آب 830 گرم محصول کشاورزی برداشت می شود در حالی که این شاخص در سطح جهان در حدود 2 کیلوگرم به ازای هر مترمکعب می باشد. متوسط آبدهی سالانه برای هر چاه از 200 هزار مترمکعب در دهه 1350 به 70 هزار مترمکعب در دهه 1390 رسیده است و همچنین در طی این دوره تعداد چاه های مورد بهره برداری 14 برابر گشته است. میزان برداشت سالیانه از منابع آب زیرزمینی 5/5 برابر شده است و تعداد دشت های ممنوعه کشور 11 برابر گردیده و هرساله شاهد افت 1 الی 3 متری در تراز سطح آب سفره های زیرزمینی در اغلب دشت ها هستیم. چنانچه مدیریت تامین و مصرف آب با روند فعلی ادامه یابد آینده پرخطری برای منابع آبی کشور رقم خواهد خورد و پیش بینی می شود ایران بین سال های 1415 الی 1425 به بحران آبی مواجه شود. در مقاله حاضر سعی شده است با مطالعه اسنادی جوانب مختلف کنترل بحران و روش های متداول مدیریت منابع آب و استحصال باران و شناخت بهتری از آینده منابع آبی ترسیم شود. عدم وجود ساختار درست مدیریتی در حوزه مدیریت بحران آب و مدیریت یکپارچه منابع آبی سبب شده تا با وجود سرمایه گذاری های کلان دولتی در این بخش و اهتمام جدی مسئولین در زمینه کنترل بحران، تاکنون موفقیت چشمگیری حاصل نشود برای مقابله با بحران آب و موفقیت پروژه های کنترل بحران، لازم است اصلاح ساختار مدیریتی موجود از لحاظ مدیریت منابع آبی مورد تجدید نظر قرار گیرد و هر تصمیمی در این زمینه مدیریتی از فیلترهای مدیریت بحران عبور نماید و سیاست گذاری های درست و منطقی در این زمینه اتخاذ گردد تا دیگر شاهد دوگانگی هایی از قبیل دریاچه ارومیه نباشیم.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران آب، منابع آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/739021>

